

2026/1435

29.6.2026

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2026/1435 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Ιουνίου 2026

σχετικά με εθνικές διατάξεις που κοινοποίησε η Γαλλική Δημοκρατία για την καταστροφή μη πωληθέντων προϊόντων

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2026) 4364]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 114 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολές της 28ης Νοεμβρίου και της 26ης Δεκεμβρίου 2025, η Γαλλία κοινοποίησε στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 4 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ), την επιθυμία της να διατηρήσει στον γαλλικό περιβαλλοντικό κώδικα τις εθνικές διατάξεις σχετικά με την καταστροφή μη πωληθέντων προϊόντων. Οι εν λόγω εθνικές διατάξεις διαφέρουν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1781 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

1. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

1.1. Άρθρο 114 παράγραφος 4 και άρθρο 114 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ

- (2) Το άρθρο 114 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ προβλέπει ότι «Όταν, μετά τη θέσπιση μέτρου εναρμόνισης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, από το Συμβούλιο ή από την Επιτροπή, ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 36 ή διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας, τις κοινοποιεί στην Επιτροπή, καθώς και τους λόγους διατήρησής τους».
- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την προαναφερθείσα κοινοποίηση, εγκρίνει ή απορρίπτει τις αντίστοιχες εθνικές διατάξεις, αφού εξακριβώσει αν αποτελούν ή όχι μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και αν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

1.2. Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1781

- (4) Ο κανονισμός (ΕΕ) 2024/1781 θεσπίζει, μεταξύ άλλων, κανόνες για την καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων. Ορίζει ως «καταστροφή» κάθε σκόπιμη φθορά ή απόρριψη ενός προϊόντος, με εξαίρεση την απόρριψή του αποκλειστικά για τον σκοπό της παράδοσης του απορριφθέντος προϊόντος για εργασίες προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, συμπεριλαμβανομένων των εργασιών ανακαίνισης ή ανακατασκευής. Σύμφωνα με τον εν λόγω κανονισμό, η ανακύκλωση θεωρείται καταστροφή.
- (5) Το άρθρο 25 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 ορίζει ότι η καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του εν λόγω κανονισμού απαγορεύεται για τις μεγάλες επιχειρήσεις από τις 19 Ιουλίου 2026 και για τις μεσαίες επιχειρήσεις από τις 19 Ιουλίου 2030. Η απαγόρευση δεν αφορά τις πολύ μικρές και τις μικρές επιχειρήσεις. Στο παράρτημα VII απαριθμούνται ενδύματα και συμπληρώματα του ενδύματος, καθώς και είδη υπόδησης. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις για την προσθήκη νέων κατηγοριών προϊόντων στον κατάλογο του παραρτήματος VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781.
- (6) Η αιτιολογική σκέψη 59 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 προβλέπει ότι δεν θα πρέπει να απαγορεύεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν εθνικά μέτρα όσον αφορά την καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων τα οποία δεν υπόκεινται στην απαγόρευση δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2024/1781 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2024, για τη θέσπιση πλαισίου για τον καθορισμό απαιτήσεων οικολογικού σχεδιασμού όσον αφορά τα βιώσιμα προϊόντα (ΕΕ L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

2. ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΕΙΣΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

- (7) Οι εθνικές διατάξεις που κοινοποίησε η Γαλλία περιέχονται στο άρθρο L.541-15-8 του γαλλικού περιβαλλοντικού κώδικα. Οι διατάξεις αυτές προβλέπουν ότι οι προμηθευτές, εισαγωγείς ή διανομείς μη εδωδίων προϊόντων που προορίζονται για πώληση υποχρεούνται να επαναχρησιμοποιούν, ιδίως δωρίζοντας είδη πρώτης ανάγκης σε ενώσεις που καταπολεμούν την επισφάλεια και σε δομές της κοινωνικής και αλληλέγγυας οικονομίας που επωφελούνται από την έγκριση της «κοινοφελούς επιχείρησης με βάση την κοινωνία», όπως ορίζεται στο άρθρο L.3332-17-1 του εργατικού κώδικα, καθώς και να προετοιμάζουν για επαναχρησιμοποίηση ή να ανακυκλώνουν τα μη πωληθέντα προϊόντα τους, σύμφωνα με την ιεράρχηση των μεθόδων μεταχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο L.541-1 του εν λόγω κώδικα.
- (8) Η Γαλλία προτίθεται να διατηρήσει την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων σε όλες τις επιχειρήσεις όσον αφορά τις ομάδες προϊόντων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 και, ως εκ τούτου, δεν υπόκεινται στην απαγόρευση της καταστροφής μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων.
- (9) Επιπλέον, όσον αφορά τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού 2024/1781, η Γαλλία προτίθεται να διατηρήσει την εφαρμογή των οικείων εθνικών διατάξεων στις μεσαίες επιχειρήσεις έως τις 19 Ιουλίου 2030, ώστε οι υποχρεώσεις που ισχύουν ήδη στη Γαλλία να εφαρμόζονται αδιαλείπτως στο συγκεκριμένο είδος οικονομικών φορέων, έως ότου αρχίσουν να εφαρμόζονται σε αυτούς οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1781.
- (10) Στο πλαίσιο αυτό, η Γαλλία ενημέρωσε επίσης την Επιτροπή για την πρόθεσή της να τροποποιήσει τον περιβαλλοντικό κώδικα, ώστε να ευθυγραμμιστούν οι εθνικοί κανόνες που ισχύουν για τα μη πωληθέντα καταναλωτικά προϊόντα που καλύπτονται από το παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 με τις απαιτήσεις του εν λόγω κανονισμού, ειδικότερα όσον αφορά το τι πρέπει να θεωρείται «καταστροφή» βάσει του εν λόγω κανονισμού και την εξαίρεση για τις πολύ μικρές και μικρές επιχειρήσεις. Σύμφωνα με τη Γαλλία, στις 10 Νοεμβρίου 2025 υποβλήθηκε στο Συμβούλιο Υπουργών σχετικό σχέδιο νόμου (το οποίο περιέχει διάφορες διατάξεις για την προσαρμογή στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης — DDADUE). Η Επιτροπή επισημαίνει ότι μέχρι σήμερα δεν έχει εγκριθεί η τροποποίηση. Σύμφωνα με την επικαιροποίηση που υπέβαλε η Γαλλία στις 8 Ιουνίου 2026, η τροποποίηση εγκρίθηκε από τη Γερουσία τον Φεβρουάριο του 2026 και διαβιβάστηκε στην Εθνοσυνέλευση, όπου θα εξεταστεί κατά τους προσεχείς μήνες.
- (11) Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει την όποια αξιολόγηση μπορεί να διενεργήσει η Επιτροπή όσον αφορά τη συμμόρφωση της Γαλλίας με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις Συνθήκες σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781.

3. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (12) Μετά την κοινοποίηση της Γαλλίας, η Επιτροπή, με επιστολή της 4ης Φεβρουαρίου 2026, πληροφόρησε επίσης τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με την κοινοποίηση και τους έδωσε την ευκαιρία να υποβάλουν τα σχόλιά τους εντός 30 ημερών. Στις 4 Μαρτίου 2026 η Λιθουανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της. Κατά τη γνώμη της Λιθουανίας, η διατήρηση αυστηρότερων εθνικών μέτρων στον συγκεκριμένο τομέα εγείρει ανησυχίες όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας και ενδέχεται να επηρεάσει την ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς. Αυτό οφείλεται στο ότι τα μέτρα αυτά ενδέχεται να προκαλέσουν πρόσθετες διοικητικές και οικονομικές επιβαρύνσεις για τις εταιρείες, να δημιουργήσουν ανασφάλεια δικαίου όσον αφορά την ευθύνη και τους μηχανισμούς επιβολής και να στρεβλώσουν τις συνθήκες ανταγωνισμού μεταξύ των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, η Λιθουανία δεν τάχθηκε υπέρ του αιτήματος της Γαλλίας.
- (13) Η Επιτροπή δημοσίευσε επίσης ανακοίνωση σχετικά με την εν λόγω κοινοποίηση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ⁽²⁾ ώστε να πληροφορήσει τα ενδιαφερόμενα μέρη για τις εθνικές διατάξεις της Γαλλίας, καθώς και για τους λόγους τους οποίους επικαλείται η Γαλλία προς υποστήριξη του αιτήματός της. Δεν παρελήφθησαν σχόλια επί της κοινοποίησης.

II. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

1. ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

- (14) Σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 4 και 6 της ΣΛΕΕ, ένα κράτος μέλος μπορεί, μετά τη θέσπιση μέτρου εναρμόνισης, να διατηρήσει πιο αυστηρές εθνικές διατάξεις που αιτιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 36 της ΣΛΕΕ ή διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας, υπό τον όρο ότι κοινοποιεί αυτές τις εθνικές διατάξεις στην Επιτροπή και η Επιτροπή εγκρίνει τις εν λόγω διατάξεις.

⁽²⁾ Κοινοποίηση σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 4 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση για έγκριση της διατήρησης εθνικών μέτρων αυστηρότερων από τις διατάξεις ενός ενωσιακού μέτρου εναρμόνισης (ΕΕ C, C/2026/1806, 17.3.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2026/1806/oj>).

- (15) Η κοινοποίηση της Γαλλίας αφορά εθνικές διατάξεις που παρεκκλίνουν από τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1781 σε σχέση με την καταστροφή μη πωληθέντων προϊόντων.
- (16) Οι εν λόγω εθνικές διατάξεις είναι αυστηρότερες από τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1781 στον βαθμό που θα εφαρμόζονται σε μεσαίες επιχειρήσεις όσον αφορά τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του εν λόγω κανονισμού πριν από τη 19η Ιουλίου 2030 και στον βαθμό που εφαρμόζονται σε ομάδες καταναλωτικών προϊόντων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα VII του εν λόγω κανονισμού.
- (17) Εφόσον οι εθνικές διατάξεις που κοινοποίησε η Γαλλία εφαρμόζονται σε προϊόντα που δεν είναι καταναλωτικά προϊόντα, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι κανόνες που διέπουν την καταστροφή των εν λόγω μη πωληθέντων προϊόντων δεν είναι εναρμονισμένοι βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781. Οι κανόνες που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1781 όσον αφορά την καταστροφή μη πωληθέντων προϊόντων αφορούν τα «καταναλωτικά προϊόντα», όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 36) και προβλέπονται στο κεφάλαιο VI του εν λόγω κανονισμού. Ως εκ τούτου, η κοινοποίηση της Γαλλίας με σκοπό τη λήψη έγκρισης για τη διατήρηση των εθνικών της διατάξεων σχετικά με την καταστροφή μη πωληθέντων προϊόντων που δεν είναι καταναλωτικά προϊόντα δεν είναι παραδεκτή βάσει του άρθρου 114 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ. Συνεπώς, τα εν λόγω μέτρα δεν εξετάζονται στην παρούσα απόφαση.
- (18) Σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, η κοινοποίηση συμπληρώθηκε με την περιγραφή των λόγων που σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος. Η Γαλλία παραπέμπει σε έκθεση που παρέχει στοιχεία σχετικά με τα μη πωληθέντα προϊόντα στη Γαλλία και τα περιβαλλοντικά οφέλη που θα προκύψουν από την εκτροπή τους για επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση. Η Γαλλία ισχυρίζεται ότι η διατήρηση των εθνικών διατάξεων θα συμβάλει στον περιορισμό των αποβλήτων και στη διατήρηση των φυσικών πόρων, της βιοποικιλότητας και του κλίματος.
- (19) Με βάση τα ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι το αίτημα που υπέβαλε η Γαλλία με σκοπό να εγκριθεί η διατήρηση των εθνικών της διατάξεων είναι αποδεκτό δυνάμει του άρθρου 114 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ στον βαθμό που αφορά καταναλωτικά προϊόντα.

2. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΩΝ

- (20) Σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 4 και το άρθρο 114 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή οφείλει να εξακριβώσει αν πληρούνται όλοι οι όροι που παρέχουν τη δυνατότητα σε ένα κράτος μέλος να διατηρεί τις εθνικές διατάξεις του οι οποίες παρεκκλίνουν από ενωσιακό μέτρο εναρμόνισης το οποίο προβλέπεται στο άρθρο αυτό.
- (21) Ειδικότερα, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμήσει αν οι εθνικές διατάξεις αιτιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που αναφέρονται στο άρθρο 36 της ΣΛΕΕ ή έχουν σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος ή του περιβάλλοντος εργασίας και δεν υπερβαίνουν τα απαραίτητα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου θεμιτού στόχου. Επιπλέον, όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις πληρούν τις εν λόγω προϋποθέσεις, οφείλει να εξακριβώσει, σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ, αν αποτελούν ή όχι μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και αν συνιστούν εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς ή όχι.

2.1. Θέση της Γαλλίας

- (22) Η Γαλλία ισχυρίζεται ότι οι οικείες εθνικές διατάξεις διασφαλίζουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος από τον κανονισμό (ΕΕ) 2024/1781.
- (23) Σύμφωνα με τη Γαλλία, κάθε έτος καταστρέφονται σχεδόν 10 000 τόνοι μη πωληθέντων μη εδωδίων προϊόντων. Η Γαλλία αναφέρει επίσης ότι, για όλους τους τομείς συνολικά, τα μη πωληθέντα προϊόντα αντιπροσωπεύουν κατά μέσο όρο το 3 % του κύκλου εργασιών των οικείων επιχειρήσεων. Στο πλαίσιο αυτό, η Γαλλία επισημαίνει ότι η εκτροπή 1 χιλιόγραμμου κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και λευκών ειδών οικιακής χρήσης από τα οικιακά απόβλητα για επαναχρησιμοποίηση ή ανακύκλωση εξοικονομεί 14 χιλιόγραμμα ισοδύναμου CO₂.
- (24) Όσον αφορά τις ομάδες προϊόντων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781, η Γαλλία παραπέμπει στην αιτιολογική σκέψη 59 του εν λόγω κανονισμού, σύμφωνα με την οποία δεν θα πρέπει να απαγορεύεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν εθνικά μέτρα όσον αφορά την καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων για προϊόντα που δεν υπόκεινται στην απαγόρευση δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο.
- (25) Η Γαλλία αναφέρει επίσης ότι οι οικονομικοί φορείς έχουν αρχίσει να οργανώνονται και να προσαρμόζουν τις πρακτικές τους στις απαιτήσεις του εθνικού δικαίου της Γαλλίας και ότι είναι σημαντικό όλες οι επιχειρήσεις να καλύπτονται από τις απαιτήσεις, ανεξάρτητα από το μέγεθός τους, ιδίως δεδομένου ότι ορισμένοι τομείς, όπως ο τομέας των επίπλων, αποτελούνται κυρίως από μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.

- (26) Όσον αφορά τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781, η Γαλλία επισημαίνει ότι, ενώ για τις μεγάλες επιχειρήσεις οι κανόνες που προβλέπονται στον εν λόγω κανονισμό θα ισχύουν αδιαλείπτως από τις 19 Ιουλίου 2026, αυτό δεν ισχύει για τις μεσαίες επιχειρήσεις. Η Γαλλία υποστηρίζει ότι, χωρίς τη διατήρηση των οικείων εθνικών διατάξεων, θα ήταν υποχρεωμένη να αναστείλει όλες τις υποχρεώσεις που ισχύουν για τις μεσαίες επιχειρήσεις από τις 19 Ιουλίου 2026 έως τις 19 Ιουλίου 2030. Σύμφωνα με τη Γαλλία, μια τέτοια διακοπή θα οδηγούσε σε εκ νέου καταστροφή μη πωληθέντων προϊόντων στους σχετικούς τομείς και θα αντέβαινε στα οφέλη που έχουν ήδη επιτευχθεί όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος.
- (27) Η Γαλλία υποστηρίζει επίσης ότι οι οικείες εθνικές διατάξεις εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις σε όλες τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην επικράτειά της, είτε είναι γαλλικές είτε αλλοδαπές, και αφορούν τόσο τα εγχώρια προϊόντα όσο και τα προϊόντα που κατασκευάζονται σε άλλα κράτη μέλη και εισάγονται στη Γαλλία.

2.2. Αξιολόγηση της θέσης της Γαλλίας

2.2.1. Αιτιολόγηση για λόγους αναγόμενους στην προστασία του περιβάλλοντος

- (28) Οι εθνικές διατάξεις της Γαλλίας αποσκοπούν στην επίτευξη υψηλότερου επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος με την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και την προώθηση της επαναχρησιμοποίησης, άλλως της ανακύκλωσης, των μη πωληθέντων προϊόντων.
- (29) Η διατήρηση των προϊόντων και των υλικών σε χρήση για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα αποτελεί βασική αρχή της κυκλικής οικονομίας. Η επαναχρησιμοποίηση, η δωρεά, η ανακαίνιση ή η ανακατασκευή προϊόντων αντί της διάθεσής τους μειώνουν την παραγωγή αποβλήτων, περιορίζουν την εξόρυξη πόρων και μειώνουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου. Η ανακύκλωση μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων ως δεύτερη επιλογή, παρότι θεωρείται «καταστροφή» βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781, εξακολουθεί να ευθυγραμμίζεται με την ιεράρχηση των αποβλήτων. Η ανακύκλωση επιτρέπει την ανάκτηση ορισμένων υλικών και συμβάλλει στη μείωση της ανάγκης για πρώτες ύλες και, ως εκ τούτου, εξακολουθεί να αποτελεί καλύτερη επιλογή από άλλες μορφές ανάκτησης ή διάθεσης. Κατά συνέπεια, οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις φαίνεται ότι είναι ικανές να συμβάλουν στη μείωση των αποβλήτων και στη διατήρηση των φυσικών πόρων, της βιοποικιλότητας και του κλίματος.
- (30) Τα γαλλικά μέτρα εφαρμόζονται σε καταναλωτικά προϊόντα που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781, για τα οποία δεν έχουν καθοριστεί κανόνες σχετικά με την καταστροφή σε επίπεδο Ένωσης και, ως εκ τούτου, είναι αυστηρότερα από τους κανόνες που έχουν θεσπιστεί σε επίπεδο Ένωσης. Ομοίως, όσον αφορά τα προϊόντα που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781, δηλαδή τα ενδύματα και συμπληρώματα του ενδύματος και τα είδη υπόδησης, ο νομοθέτης της Ένωσης όρισε ότι η απαγόρευση θα εφαρμόζεται στις μεσαίες επιχειρήσεις από τις 19 Ιουλίου 2030. Για τις επιχειρήσεις αυτές, η Γαλλία επιδιώκει να διατηρήσει τις εθνικές υποχρεώσεις που ισχύουν ήδη, προκειμένου να αποφευχθεί η προσωρινή μείωση του υφιστάμενου επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω εθνικοί κανόνες είναι επίσης αυστηρότεροι από τους κανόνες που θεσπίζονται σε επίπεδο Ένωσης. Αξίζει, ωστόσο, να σημειωθεί ότι αυτό θα πρέπει να αποτελεί μόνο μεταβατικό μέτρο.
- (31) Τέλος, η αιτιολογική σκέψη 59 του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 αναφέρει ρητά ότι δεν θα πρέπει να απαγορεύεται στα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν εθνικά μέτρα όσον αφορά την καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων τα οποία δεν υπόκεινται στην απαγόρευση δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέτρα αυτά συνάδουν με το ενωσιακό δίκαιο.
- (32) Βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις μπορούν να γίνουν αποδεκτές για λόγους που σχετίζονται με την προστασία του περιβάλλοντος.

2.2.2. Απουσία αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου μεταξύ κρατών μελών ή εμποδίων στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

2.2.2.1. Απουσία αυθαίρετων διακρίσεων

- (33) Το άρθρο 114 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ υποχρεώνει την Επιτροπή να εξακριβώνει αν τα προβλεπόμενα μέτρα αποτελούν ή όχι μέσο αυθαίρετων διακρίσεων. Κατά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, για να μην υπάρχουν διακρίσεις, παρόμοιες καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο και διαφορετικές καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο.
- (34) Οι εθνικές διατάξεις της Γαλλίας εφαρμόζονται σε όλες τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στη γαλλική επικράτεια, ανεξαρτήτως εθνικότητας, και αφορούν τόσο τα εγχώρια προϊόντα όσο και τα προϊόντα καταγωγής άλλων κρατών μελών. Εφόσον δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία περί του αντιθέτου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εν λόγω διατάξεις δεν συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων.

2.2.2.2. Απουσία συγκεκριμένου περιορισμού του εμπορίου

- (35) Τα εθνικά μέτρα που επιβάλλουν αυστηρότερα πρότυπα από ένα ενωσιακό μέτρο εναρμόνισης ενδέχεται να συνιστούν φραγμό στο εμπόριο. Σκοπός των προϋποθέσεων που καθορίζει το άρθρο 114 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ είναι να μην εφαρμόζονται, για ακατάλληλους λόγους, περιορισμοί βάσει των κριτηρίων που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5 του εν λόγω άρθρου και να μη συνιστούν αυτοί στην πράξη οικονομικά μέτρα που παρεμποδίζουν τις εισαγωγές από άλλα κράτη μέλη, δηλαδή ένα μέσο έμμεσης προστασίας της εθνικής παραγωγής.
- (36) Τα εθνικά μέτρα της Γαλλίας θεσπίζουν αυστηρότερα περιβαλλοντικά πρότυπα για τους οικονομικούς φορείς που δραστηριοποιούνται στη γαλλική επικράτεια και τα μέτρα εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις σε όλους τους οικονομικούς φορείς. Αυτό υποδηλώνει ότι στόχος τους είναι η προστασία του περιβάλλοντος και όχι ο οικονομικός προστατευτισμός.
- (37) Εάν δεν υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι εθνικές διατάξεις συνιστούν πράγματι μέτρο που αποβλέπει στην προστασία της εθνικής παραγωγής, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν συνιστούν συγκεκριμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

2.2.2.3. Απουσία εμποδίων στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς

- (38) Ο όρος αυτός δεν δύναται να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να αποτρέπει την έγκριση οποιουδήποτε εθνικού μέτρου ικανού να επηρεάσει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Πράγματι, κάθε εθνικό μέτρο που παρεκκλίνει από ένα μέτρο εναρμόνισης το οποίο αποβλέπει στην εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς συνιστά ουσιαστικά μέτρο ικανό να επηρεάσει την εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, για να διαφυλαχθεί ο ωφέλιμος χαρακτήρας της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 114 της ΣΛΕΕ, η έννοια του εμποδίου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πρέπει, στο πλαίσιο του άρθρου 114 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ, να νοείται ως δυσανάλογη σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.
- (39) Στόχος των εθνικών μέτρων που κοινοποίησε η Γαλλία είναι η προώθηση της επαναχρησιμοποίησης, ειδικότερα μέσω της δωρεάς, καθώς και της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση και της ανακύκλωσης μη πωληθέντων προϊόντων, σύμφωνα με την ιεράρχηση των επιλογών διαχείρισης αποβλήτων. Προκειμένου να διασφαλιστεί η αναλογικότητα, οι εθνικές διατάξεις προβλέπουν επίσης παρεκκλίσεις, ιδίως όταν η διάθεση απαιτείται από την αρμόδια αρχή ή όταν η επαναχρησιμοποίηση, η προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση ή η ανακύκλωση ενέχουν κινδύνους για την υγεία, την ασφάλεια ή το περιβάλλον. Επιπλέον, τα προϊόντα που υπόκεινται σε διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού και έχουν προσφερθεί σε τουλάχιστον τρεις κατάλληλους δωρεοδόχους, χωρίς να έχει βρεθεί αποδέκτης γι' αυτά, μπορούν να παραδοθούν δωρεάν σε εγκεκριμένο φορέα οικολογικής διαχείρισης.
- (40) Δεδομένων των περιβαλλοντικών οφελών που επικαλείται η Γαλλία και του γεγονότος ότι τα εθνικά μέτρα απαγορεύουν την ανάκτηση και τη διάθεση, ενώ παράλληλα επιτρέπουν όλες τις άλλες επιλογές διαχείρισης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της ανακύκλωσης, και προβλέπουν παρεκκλίσεις από την απαγόρευση αυτή σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις δεν συνιστούν δυσανάλογο εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 114 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ.
- (41) Βάσει της ανωτέρω ανάλυσης, η Επιτροπή θεωρεί ότι πληροίται ο όρος που αφορά την απουσία εμποδίων για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

III. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (42) Υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιμήσεων, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι το αίτημα που υποβλήθηκε από τη Γαλλία, το οποίο παρέλαβε η Επιτροπή στις 28 Νοεμβρίου και στις 26 Δεκεμβρίου 2025 και το οποίο αφορά τη διατήρηση στον γαλλικό περιβαλλοντικό κώδικα των εθνικών διατάξεων σχετικά με την καταστροφή μη πωληθέντων προϊόντων θα πρέπει να εγκριθεί, στον βαθμό που οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται σε καταναλωτικά προϊόντα και είναι αυστηρότερες από εκείνες του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781.
- (43) Ως εκ τούτου, οι εθνικές διατάξεις της Γαλλίας σχετικά με την εφαρμογή της απαγόρευσης καταστροφής μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 σε μεσαίες επιχειρήσεις θα πρέπει να εγκριθούν έως τις 19 Ιουλίου 2030, ημερομηνία κατά την οποία θα αρχίσουν να εφαρμόζονται οι διατάξεις του εν λόγω κανονισμού. Οι εθνικές διατάξεις της Γαλλίας που εφαρμόζονται στην καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 θα πρέπει να εγκριθούν έως ότου αρχίσουν να ισχύουν, ενδεχομένως, εναρμονισμένες διατάξεις σε επίπεδο Ένωσης σχετικά με την καταστροφή οποιουδήποτε από τα εν λόγω προϊόντα, οι οποίες θα είναι ισοδύναμες ή αυστηρότερες από τις γαλλικές εθνικές διατάξεις.

- (44) Η κοινοποίηση των εθνικών διατάξεων της Γαλλίας που εφαρμόζονται στην καταστροφή μη πωληθέντων προϊόντων, που δεν είναι καταναλωτικά προϊόντα, δεν είναι παραδεκτή βάσει του άρθρου 114 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι εθνικές διατάξεις σχετικά με την εφαρμογή στις μεσαίες επιχειρήσεις των εθνικών κανόνων για την καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων που απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781, οι οποίες κοινοποιήθηκαν από τη Γαλλία με επιστολές στις 28 Νοεμβρίου και 26 Δεκεμβρίου 2025 σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, εγκρίνονται έως τις 19 Ιουλίου 2030.

Άρθρο 2

Οι εθνικές διατάξεις σχετικά με την καταστροφή μη πωληθέντων καταναλωτικών προϊόντων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα VII του κανονισμού (ΕΕ) 2024/1781 εγκρίνονται έως ότου αρχίσουν να ισχύουν, ενδεχομένως, αναθεωρημένες εναρμονισμένες διατάξεις που θα εφαρμόζονται σε επίπεδο Ένωσης σχετικά με την καταστροφή οποιουδήποτε από τα εν λόγω προϊόντα και θα καθορίζουν απαιτήσεις ισοδύναμες ή αυστηρότερες από εκείνες που ορίζονται στις εθνικές διατάξεις της Γαλλίας.

Άρθρο 3

Η κοινοποίηση που αφορά μη πωληθέντα προϊόντα που δεν είναι καταναλωτικά προϊόντα απορρίπτεται ως μη παραδεκτή.

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλία.

Βρυξέλλες, 26 Ιουνίου 2026.

Για την Επιτροπή
Jessika ROSWALL
Μέλος της Επιτροπής